

Anemone nemorosa

zawilec gajowy

Gatunek rodzimy, bardzo pospolity w cienistych lasach i zaroślach. Występuje w stanie naturalnym masowo. Pojawia się wczesną wiosną. Wyrasta do wysokości 10-20 cm z wydłużonych, poziomych kłączy. Liść odziomkowy złożony jest z 3-5 listków o odcinkach trójwzrostowych, ząbkowanych. Na pędzie kwiatowym znajduje się okółek 3 liści, a na jego szczycie pojedynczy kwiat o 6 listkach okwiatu, z wierzchu białych, pod spodem różowawych. W środku okwiatu, na wypukłym dnie kwiatowym znajdują się liczne, żółte pręciki i słupki. Kwitnie od III do V. Kwiaty zamykają się wieczorem i w pochmurną pogodę. Po kwitnieniu część nadziemna zanika. Najlepiej rośnie w miejscach cienistych i półcienistych, wilgotnych, na glebach żyznych, próchnicznych. Ze względu na szybkie zasychanie po kwitnieniu, ten gatunek należy sadzić tylko wśród innych roślin o bujnych liściach latem. Do stosowania w założeniach naturalistycznych, w większych ogrodach i parkach, w dużych grupach po 10-20 razem. Liczba roślin na 1 m² - 15.

autorzy opisu tekstowego: Jacek Marcinkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Europa poza obszarem śródziemnomorskim, Azja, występuje na całym obszarze Polski
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów pojedyncze

barwa kwiatów białe

pora kwitnienia marzec
kwiecień
maj

nastonecznienie stanowisko cieniste
stanowisko półcieniste

wilgotność podłoże umiarkowanie wilgotne
podłoże wilgotne

ph podłoża roślina tolerancyjna

rodzaj gleby próchniczna

walory ozdobne z kwiatów

zastosowanie ogrody przydomowe
parki
roślina okrywowa
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
w grupach

strefa 4

autorzy opisu tabelarycznego: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;